

105. Hr. Oberst, en Skotte maa slaa for sit Land.

(Af „Ludlams Hule.“)

C. E. F. Weyse.

Allegro moderato.

mf

f

mf

1. Hr. O - berst, en Skot - te maa slaa for sit Land, det

f

er jo hans Kald og hans Pligt; saa gjor - de de Fæ - dre, hvad

f

læ - se vi kan i Skjal de - nes Digt. f Og

naar de kom hjem fra den blo - di - ge Dans, da skænk - te de Mo - na den

hel - li - ge Krans. Thi Hel - ten bør Kran - sen kun bin - - de for

Skøn — heds Gud - in — de; og Skøn-he-den al - drig for-

gaar. *f* Hvert Old og hvert Aar har sin

e - gen, sin blom-stren-de Vaar. *mf* Hvert *f* Old og hvert

Aar har sin e - gen, sin blom-stren-de Vaar. *f*

2. Druiderne flygted ved Præsternes Bøn,
 og Mona vor Klippe forlod;
 men Jomfru Maria nu dobbelt saa skøn
 for Alteret stod.
 Og naar de kom hjem fra den blodige Leg,
 da skænkte Maria de Kransen af Eg.
 Thi Helten bør o. s. v.

3. Hvi hænge de Kranse da stedse paa Sten?
 hvi stedse paa Lærred og Træ?
 Her blomstrer et Billed af Jomfruen ren
 i Lundenes Læl!
 Miss Klara da bære paa guldgule Lok
 de Blade, som vandtes af Ynglingers Flok.
 Thi Helten bør o. s. v.

A. Oehlenschläger.